

Dosar nr. 1-2820/2021
(1-211551480-12-1-13102021)

***Sentința
în numele Legii***

28 iulie 2023

mun.

Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Instanța compusă din:

Președinte de ședință

Judecător,

Liudmila Beșliu

Grefier, Cristina Cotiujanscaia

Cu participarea:

Procurorul, din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Veaceslav Balan

Avocatul – Alexandru Luca (mandatul MA 1573047 din 20.08.2021) în interesele inculpatului, Nalbatov Nicolae

Avocatul – Tarîța Andrei (mandatul MA 1682924 din 10.09.2021) în interesele părții vătămate, Grecu Anastasia

Avocatul –Natalia Vladimirov (mandatul MA 1425502 din 21.10.2021) în interesele părții civilmente responsabile Compania de Asigurări,,Aster Grup,,SA

Avocatul- Mihail Barbaroș (mandatul MA 1613747 din 01.11.2021), în interesele părții civilmente responsabile SRL „*****,

În prezența, inculpatului, Nalbatov Nicolae

a judecat în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza penală de învinuire în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală al Republicii Moldova, în privința inculpatului -,

*Nalbatov Nicolae *****,* născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, studii medii, supus militar, căsătorit, fără persoane la întreținere, activează în calitate de mecanic SRL,*****, , pensionar, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, nu deține titluri speciale / grade de calificare / distincții de stat, anterior necondamnat (f.d.84),

învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) lit.a) Cod penal.

Termenul de examinare a dosarului: 13 decembrie 2022 – 28 iulie 2023;

Procedura de citare legală executată.

Acuzatorul de stat, Veaceslav Balan, în dezbaterile judiciare, a solicitat recunoașterea lui Nalbatov Nicolae, vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit.a) Cod penal, iar reieșind din sancțiunea articolului nominalizat, prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei și, admiterea acțiunea civilă înaintate de partea vătămată.

Apărătorul în interesele inculpatului Nalbatov Nicolae, Alexandru Luca, la etapa dezbaterilor judiciare a susținut că vinovăția inculpatului în comiterea faptei imputate a fost dovedită, iar reieșind din circumstanțele constatate în ședința de judecată solicită aplicarea unei pedepse minime cu închisoarea iar aceasta urmează a fi suspendată condiționat pe un termen de probă. Cu referire la acțiunea civilă înaintată, aceasta urmează a fi admisă în principiu cu soluționarea în instanța civilă.

Inculpatul Nalbatov Nicolae, în ședință de judecată a susținut cele declarate de către apărător.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință de judecată, instanța de judecată,-

Constată:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. Nalbatov Nicolae, la 10.08.2021, aproximativ ora 15:50 min, conducând automobilul de model „Volkswagen Caddy”, cu n/î *****, pe str.Valea Crucii, din direcția str.Dacia, ajungând în preajma imobilului nr.16 din mun.Chișinău, n-a manifestat prudența sporită la trafic și n-a ținut permanent seama de împrejurări, de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, determinarea benzii de circulație și modului de conducere a vehiculului, n-a apreciat corect situația rutieră reală pe drum în care se afla automobilul în momentul respectiv, prin ce a încălcat prevederile: -punctului 3 al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia: „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente”. - punctului 11 lit.f) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia: „conducătorul de vehicul, este obligat: la trecerile pentru pietoni cu circulație nedirijată, să cedeze trecerea pietonilor care se

află la marginea carosabilului și intenționează să se angajeze în traversare, precum și celor care traversează drumul pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului, în cazul în care înaintea trecerii pentru pietoni s-a oprit sau a redus viteza vreun vehicul, conducătorii altor vehicule care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai după ce s-au asigurat că pe trecere nu sînt pietoni, este interzisă intrarea pe trecerea pentru pietoni dacă în direcția de mers circulația este blocată și prin aceasta conducătorul va fi forțat să oprească, astfel creînd obstacole pietonilor care traversează carosabilul”. - punctului 45 al Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit căruia: 1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția: h) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase: c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii: d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, și drept urmare, a comis tamponarea pietonului Anastasia Grecu, care traversa carosabilul pe trecerea pentru pietoni cu circulație nedirijată, de la dreapta spre stînga relativ deplasării mijlocului de transport, condus de Nalbatov Nicolae, astfel, *cauzându-i acesteia* vătămări corporale grave, sub formă de: „Traumatism cranio-cerebral deschis, manifestat prin, fractura cominutivă fracto-parieto-occipital pe stînga cu trecerea spre baza craniului, cu intruzi (pînă la 2mm) fragmentelor în regiunea occipitală pe stînga; hematom subcutan în regiunea parieto-occipitală pe stînga; hematom subdural emisferial pe stînga cu grosimea pînă la 8mm, cu efect de masă asupra structurilor de linie mediană, cu deviere spre dreapta cu 5mm; hemoragie subahnoidiană accent occipital pe stînga; edem cerebral emisferial bilateral, accent pe stînga; pneumocefalie; hemoidene sfenoidală pe stînga; conținut patologic în celulele pneumatice mastoidene pe stînga; contuzie pulmonară pe stînga; plăgi superficiale contuze în regiunea scapulei pe stînga; excorații la ambii genunchi, crista iliacă pe stînga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală gravă”, consemnate în raportul de expertiză judiciară nr.202102D1352 din 07.09.2021.

2. Prin urmare Nalbatov Nicolae *****, a comis infracțiunea conform încadrării juridice prevăzută de art.264 alin.(3) lit.a) din Codul penal, ”Încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății”.

Privind procedura.

3. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Nalbatov Nicolae a înaintat personal o cerere autentică întocmită olograf și semnată de acesta personal, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii, nu solicită administrarea de noi probe și dorește examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, în privința cărora nu are obiecții, iar drepturile, obligațiile și consecințele examinării cauzei în procedură simplificată i-au fost aduse la cunoștință .

În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, iterând cele invocate în cerere și a precizat că recunoaște integral vina în comiterea accidentului dat.

Apărătorul Luca Alexandru, care acționează în interesele inculpatului Nalbatov Nicolae, în cererea inculpatului, dar și în ședință de judecată a confirmat autenticitatea solicitării și a susținut admiterea acesteia.

Acuzatorul de stat Veaceslav Balan, în ședință de judecată a solicitat admiterea cererii.

4. Instanța atestă că potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

În conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (4) din Codul procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, totodată trecând la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

5. Reieșind din cele expuse *supra*, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura autentică a inculpatului Nalbatov Nicolae din cererea întocmită de ultimul personal, prin care recunoaște faptele incriminate, a cuprins o manifestare de voință suficient de clară și totodată ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța a admis prin încheierea protocolară cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură penală,

adică în baza probelor administrare în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audiere a martorului.

6. În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală „*judicarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*”. Or norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți. Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra* cât și de faptul că partea vătămată și avocatul acesteia nu au obiectat față de calificarea reținută în rechizitoriu, dar și de faptul că, instanța nu poate din inițiativa sa proprie, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redată în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

7. În subsidiar, instanța menționează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, situație care necesită să fie stabilită în mod neechivoc și să fie susținută de un minim de garanții corespunzătoare gravității sale și să nu fie contrară niciunui interes public important [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, § 73; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, § 86].

Concomitent, înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale [*Hermi împotriva Italiei (MC)*, § 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, § 87].

Prin urmare, instanța reiterează că inculpatul a manifestat o voință suficient de clară prin solicitarea de examinare a cauzei sale în procedură simplificată, a fost susținută de apărătorul său ales, iar acuzația în materie penală cu drepturile și obligațiile sale i-au fost aduse la cunoștință într-o limbă pe care o cunoaște, în mod clar și detaliat.

8. Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, într-o limbă pe care acesta o cunoaște, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute în Codul penal prin ordonanța de punere sub învinuire, adusă la cunoștința inculpatului, contra semnătură, în prezența apărătorului său într-o limbă accesibilă.

Subsecvent, instanța a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate

drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

Poziția inculpatului în ședință de judecată.

9. Fiind audiat în ședință de judecată, inculpatul *Nalbatov Nicolae*, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că la 10.08.2021, ora nu o ține minte, conducea automobilul de model „Volkswagen Caddy”, pe str. Valea Crucii din mun.Chișinău și, a comis tamponarea pietonului Anastasia Grecu. Inculpatul în ședința de judecată a relatat că foarte greu își aduce aminte circumstanțele cazului deoarece recent a suportat un ictus cerebral fiind ținut la pat. Îi pare rău de cele comise. Organizația unde activează inculpatul, SRL,„****”, i-a recuperat părții vătămate o parte din cheltuielile medicale suportate în sumă de 60000 lei.

Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică:

10. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

11. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului *Nalbatov Nicolae* a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată, într-o limbă pe care o cunoaște, prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit .

12. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpata le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

13. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

14. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Nalbatov Nicolae își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- *declarațiile martorului, Grecu Lidia*, potrivit cărora, la data de 10.08.2021, aproximativ ora 15:50 vorbea la telefon cu fiica sa, într-un moment dat dînsa a dispărut de la legătură și nu se mai auzea. Atunci a telefonat soțul pentru a merge în stradă în apropiere de locul unde ei locuiesc, fiindcă dînsa știa unde pleacă. Atunci soțul a mers în stradă și a văzut-o tamponată lângă trecerea pentru pietoni de pe str. Valea Crucii 16 și erau mai multe persoane care-i acordau ajutor și așteptau ambulanța. Atunci au aflat că dînsa a fost tamponată. Dînsa de la serviciu

a mers direct la spitalul de urgență din mun. Chișinău. Dînsa din momentul tamponării și pînă în prezent se află în comă. Dînsa de pe data de 10.08.2021 s-a aflat internată la IMU, apoi începînd cu data de 12.08.2021 a fost transferată într-un spital privat din mun. Chișinău (f.d.46);

- *procesul-verbal din 10 august 2021 de cercetare a locului accidentului rutier*, din care rezultă locul evenimentului rutier și poziționarea autovehiculului după producerea accidentului în traficul rutier (f.d.9);

- *raportul de expertiză judiciară, nr. 202102D1352 din 07.09.2021*, potrivit căruia expertii au concluzionat că, lui Grecu Anastasia i-au fost cauzate vătămări corporale grave sub formă de: „Traumatism cranio-cerebral deschis, manifestat prin, fractura cominutivă fracto-parieto-occipital pe stînga cu trecerea spre baza craniului, cu intruzi (pînă la 2mm) fragmentelor în regiunea occipitală pe stînga; hematom subcutan în regiunea parieto-occipitală pe stînga; hematom subdural emisferial pe stînga cu grosimea pînă la 8mm, cu efect de masă asupra structurilor de linie mediană, cu deviere spre dreapta cu 5mm; hemoragie subahnoidiană accent occipital pe stînga; edem cerebral emisferial bilateral, accent pe stînga; pneumocefalie; hemoidene sfenoidală pe stînga; conținut patologic în celulele pneumatice mastoidene pe stînga; contuzie pulmonară pe stînga; plăgi superficiale contuze în regiunea scapulei pe stînga; excorații la ambii genunchi, crista iliacă pe stînga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală gravă (f.d.53);

- *procesul-verbal din 12 august 2021 de vizualizare a obiectului*, examinării fiind supus un suport electronic DVD-R pe care este fixată o secvență video ridicată de la Pavel Tetelea , președintele ACC str. V.Crucii 9, prin care s-a examinat circumstanțele producerii accidentului în traficul rutier din 10.08.2021, pe str. Valea Crucii în preajma imobilului nr. 16, din mun. Chișinău și anume, că la data de 10.08.2021, la ora 15:52, prin intermediul camerei de supraveghere video fixată pe imobilul nr. 9 de pe str. Valea Crucii mun. Chișinău, a fost înregistrată secvența video din care rezultă, că în acea perioada de timp, vedem cum pe partea opusă a drumului conform camerei de înregistrare video, pe trotuar se deplasează o persoană de gen feminin îmbrăcată în rochie de culoare albă, care se deplasează din direcția bd. Dacia spre trecerea pentru pietoni de pe str. Valea Crucii 16. Ajungînd la trecerea pentru pietoni, dînsa începe deplasare pe trecerea pentru pietoni spre imobilul nr. 9. Vedem că în timp ce ajunge pe a doua bandă a fost tamponată în plin de un mijloc de transport de culoare albă. Vizual conducătorul aceluia mijloc de transport nu frînează, pînă la tamponare. La fel pînă la tamponare nu vedem careva mijloace de transport care s-ar mai deplasa pe traseu. După tamponare, acea domnișoară este aruncată pe traseu și mijlocul de transport care a tamponat-o, staționează peste ceva timp (f.d.63);

- în calitate de corp delict, la 10 august 2021 a fost recunoscut mijlocul de transport de model „Volkswagen Caddy”, cu n/î ***** și transmis spre păstrare ui Nalbatov Nicolae (f.d.18,19);

15. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

16. La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83*), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62*).

17. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

18. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între proba cu martor și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

19. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care

anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

20. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, acțiunile lui Nalbatov Nicolae au fost încadrate juridic în baza art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal pe faptele invocate în rechizitoriu, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru *încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății*, iar fapta a fost comisă la 10.08 2021, aproximativ la ora 15 și 50 minute.

21. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

22. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

23. Instanța statuează că, în mod evident, s-a constatat fapta prejudiciabilă privind încălcarea cu intenție directă a regulilor de securitate a circulației rutiere, avându-se în vedere aspectul intelectual la săvârșirea infracțiunii, ce presupun că inculpatul a dorit să conducă mijlocul de transport, fără a adopta toate măsurile de siguranță în scopul evitării unui incident tangent celui descris la caz nu a manifestat prudența sporită la trafic și n-a ținut permanent seama de împrejurări, de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, determinarea benzii de circulație și modului de conducere a vehiculului, n-a apreciat corect situația rutieră reală pe drum în care se afla automobilul în momentul respectiv.

La caz, circumstanțele enumerate se identifică prin declarațiile inculpatului Nalbatov Nicolae în colaborare cu declarațiile martorului Grecu Lilia care a

declarat că la 10.08.2021 ora 15.50 minute, vorbea la telefon cu fiica Anastasia și într-un moment dat aceasta a dispărut de la legătură și nu se mai auzea. Soțul repede s-a dus în stradă deoarece știa unde se îndrepta fii și, în stradă a văzut-o jos tamponată lângă trecerea e pietoni.

24. La fel, din informația reținută în baza procesului verbal de cercetare a locului accidentului rutier, prin care a fost examinat locul producerii accidentului rutier, inclusiv din schița accidentului rutier și a planșei fotografice anexe, rezultă locul faptei ca fiind în cadrul mun.Chișinău str. Valea Crucii 16, pe trecerea de pietoni, condiții care-l obligau pe conducătorul auto să adopte un regim de deplasare mai prudent, reieșind din punctele prevăzute în Regulamentul circulației rutiere, atât prin adaptarea limitei de viteze stabilite, cât și prin luarea în considerare a stării sale psihofiziologice sau dexteritatea sa în conducere.

25. Subsecvent, impactul se vizualizează în cadrul examinării și a înregistrărilor video ridicate la 12.08.2021 de la Tetelea Pavel președintele ACC din str. Valea Crucii 9, mun.Chișinău unde se observă cum conducătorul unității de transport de culoare albă tamponează în plin domnișoara îmbrăcată în alb ce traversează strada pe trecerea de pietoni. Respectivul disc DVD-R cu imaginile în cauză sunt anexate la materialele dosarului penal (f.d.63).

26. Consecutiv, instanța relevă urmările prejudiciabile ale faptei comise exclusiv din conținutul raportul de expertiză judiciară nr.202102D1352 din 07 septembrie 2021, potrivit căruia, în urma examinării medico-legale a documentelor medicale emise pe numele lui Grecu Anastasia, experții au concluzionat că, acesteia i-au fost cauzate vătămări corporale grave sub formă de: „Traumatism cranio-cerebral deschis, manifestat prin, fractura cominutivă fracto-parieto-occipital pe stînga cu trecerea spre baza craniului, cu intruzi (pînă la 2mm) fragmentelor în regiunea occipitală pe stînga; hematom subcutan în regiunea parieto-occipitală pe stînga; hematom subdural emisferial pe stînga cu grosimea pînă la 8mm, cu efect de masă asupra structurilor de linie mediană, cu deviere spre dreapta cu 5mm; hemoragie subahnoidiană accent occipital pe stînga; edem cerebral emisferial bilateral, accent pe stînga; pneumocefalie; hemoidene sfenoidală pe stînga; conținut patologic în celulele pneumatice mastoidene pe stînga; contuzie pulmonară pe stînga; plăgi superficiale contuze în regiunea scapulei pe stînga; excorații la ambii genunchi, crista iliacă pe stînga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală gravă.

Din aceste considerente, instanța a constatat că în rezultatul examinărilor medico-legale a lui Grecu Anastasia, au fost stabilite cu certitudine atât gradul vătămărilor corporale cât și caracterul acestora sau fundamentul apariției lor,

întrunind astfel condițiile prevăzute de art. 143 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală.

27. Concomitent, inculpatul, acceptând să ofere declarații în ședință de judecată, a confirmat integral cele descrise *supra* prin argumente plauzibile, despre modalitatea comiterii faptei, fără să fie înregistrate anumite inadvertențe în declarații, ba mai mult acesta indică că împreună cu întreprinderea unde activează în calitate de mecanic SRL „****”, a reparat o parte din prejudiciul suportat de partea vătămată constituit din tratamentul medical în sumă de 60000 lei și, pe viitor în dependentă de starea materială va contribui la despăgubirea părții vătămate.

28. În aceste condiții, instanța conchide că inculpatul a ignorat vădit prevederile punctului 3 al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia: „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente”, punctului 11 lit.f) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia: „conducătorul de vehicul, este obligat: la trecerile pentru pietoni cu circulație nedirijată, să cedeze trecerea pietonilor care se află la marginea carosabilului și intenționează să se angajeze în traversare, precum și celor care traversează drumul pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului, în cazul în care înaintea trecerii pentru pietoni s-a oprit sau a redus viteza vreun vehicul, conducătorii altor vehicule care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai după ce s-au asigurat că pe trecere nu sînt pietoni, este interzisă intrarea pe trecerea pentru pietoni dacă în direcția de mers circulația este blocată și prin aceasta conducătorul va fi forțat să oprească, astfel creînd obstacole pietonilor care traversează carosabilul”, punctului 45 al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia: 1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția: h) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase: c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii: d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, și drept urmare, a comis tamponarea pietonului Anastasia Grecu, care traversa carosabilul pe trecerea pentru pietoni cu circulație nedirijată, de la dreapta spre stînga relativ deplasării mijlocului de transport, condus de Nalbatov Nicolae, astfel, *cauzându-i acesteia* vătămări corporale grave.

29. În consecutivitate, instanța apreciază corectă și veridică versiunea evenimentelor descrisă de inculpat în ședință de judecată și în acest scop, instanța opinează că declarațiile unei persoane mereu pot varia ne semnificativ în dependență de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanțe, însă în esență informația obținută este aceeași și nu afectează probatoriul în cauza penală, iar în consecință, cele furnizate de inculpat coincid cu acțiunile descrise în actul de învinuire și prin probele administrate.

Or *veridicitatea* este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real și poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație, la caz de inculpat, apreciată în cumul cu alte mijloace de probă.

Mai mult, aprecierea declarațiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depozițiile acestuia coroborează integral cu toate mijloacele de probă administrate, relevante în acest sens, ce demonstrează comiterea faptei infracționale cu vinovăție și nu se atestă nici o probă sau altă informație obiectivă care ar infirma acest fapt.

30. În subsidiar, instanța reiterează că inculpatul a manifestat imprudență față de urmărirea infracțiunii comise, care s-au soldat cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății victimei Anastasia Grecu, fiind relevantă inclusiv legătura causală dintre aceste urmări și fapta inculpatului, reieșind din concluziile **raportului de expertiză judiciară** iterat *supra*.

30. Prin urmare, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364¹ din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

31. Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal, instanța de judecată constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al acestei infracțiuni, fiind unul complex, care în speță comprimă obiectul juridic principal format din relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, iar *obiectul juridic secundar* îl formează relațiile sociale cu privire la integritatea corporală și sănătatea persoanei.

Cu privire la obiectul juridic, instanța reiterează, că în temeiul **art. 32 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 131 din 7 iunie 2007** privind siguranța traficului rutier, participanții la traficul rutier sânt obligați să manifeste un comportament care să

asigure fluența și siguranța traficului și să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic.

32. La caz, instanța de judecată apreciază că Nalbatov Nicolae a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier prin faptul că a condus mijlocul de transport de model „Volkswagen Caddy”, cu n/î *****, pe str.Valea Crucii, din direcția str.Dacia, ajungând în preajma imobilului nr.16 din mun.Chișinău, n-a manifestat prudența sporită la trafic și n-a ținut permanent seama de împrejurări, de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, determinarea benzii de circulație și modului de conducere a vehiculului, n-a apreciat corect situația rutieră reală pe drum în care se afla automobilul în momentul respectiv, și drept urmare, a comis tamponarea pietonului Anastasia Grecu, care traversa carosabilul pe trecerea pentru pietoni cu circulație nedirijată, de la dreapta spre stânga relativ deplasării mijlocului de transport, condus de Nalbatov Nicolae, astfel, *cauzându-i acesteia* vătămări corporale grave.

Victima infracțiunii în acest caz este Grecu Anastasia, reprezentantă de mama acestei Grecu Lilia aceasta din urmă fiind recunoscută de organul de urmărire penală în calitate de reprezentant legal al părții vătămate la 19.08.2021 (f.d.44) și de avocatul Andrei Tarița (f.d.40).

33. Sub aspectul *laturii obiective*, aceasta se conturează în următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau în inacțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației; 2) urmările prejudiciabile care se exprimă cauzarea vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății unei persoane; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile și 4) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume - mijlocul de transport.

În ceea ce privește fapta prejudiciabilă, aceasta în speță, s-a manifestat prin încălcarea următoarelor prevederi: pct. 3, 11 lit.f, 45 ale Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009.

În context, instanța de judecată mai iterează că potrivit raportul de expertiză judiciară medico-legală, lui Grecu Anastasia i-au fost cauzate vătămări corporale grave, iar din declarațiile inculpatului audiat în ședință de judecată, precum și probele administrate la faza urmăririi penale, prin care a fost documentată comiterea accidentului rutier, probe acceptate de apărare, rezultă indubitabil că anume inculpatul Nalbatov Nicolae a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății, și există astfel o legătură cauzală directă dintre fapta comisă și urmări.

Or, în calitate de conducător al mijlocului de transport, inculpatul era responsabil de acțiunile sale, asumându-și consecințele pentru nerespectarea regulilor de circulație rutieră în cazul neglijării acestora.

La fel, prin „*drum public*”, în sensul art. 1 alin. (3) și art. 2 alin. (1) lit. a) și b) din Legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, se subînțeleg căile de comunicație terestră, de utilitate publică destinate circulației rutiere și pietonale în scopul satisfacerii cerințelor generale de transport rutier ale economiei naționale și ale populației și de apărare a țării, fiind proprietate publică, iar prin „drumuri private” se atestă drumurile de utilitate privată destinate satisfacerii cerințelor proprii de circulație rutieră și pietonală în activitățile economice, forestiere, petroliere, miniere, agricole, energetice, industriale și altele asemenea, drumurile de acces în incinte, ca și cele din interiorul acestora, drumurile pentru organizările de șantier, aceste drumuri fiind administrate de persoanele fizice sau juridice care le au în proprietate sau în administrare.

Cât privește mijlocul de transport de model „Volkswagen Caddy”, cu n/î *****, acesta întrunește condițiile impuse de art. 132 din Codul penal și reprezintă mijlocul de comitere a infracțiunii în speță, or fiind condus de inculpat pe un drum public. Respectivul mijloc de transport aparține întreprinderii unde activează inculpatul în calitate de mecanic SRL, *****, „.

În acest context, instanța de judecată reține că latura obiectivă a infracțiunii a fost întrunită, circumstanțele de fapt fiind demonstrate prin declarațiile martorului coroborate cu mijloacele de probă, inclusiv materiale, care în ansamblu confirmă cu certitudine cele comise de inculpat și că anume acesta a condus mijlocul de transport, pe care-l avea în posesie și folosință.

Infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (3) lit.a) Cod penal este una materială, care se consideră consumată din momentul cauzării urmărilor prejudiciabile de către o persoană care a condus mijlocul de transport, prin ce se întregește latura obiectivă a componenței de infracțiune.

34. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă *prezența unei intenții indirecte* la săvârșirea faptei prejudiciabile privind încălcarea prevederilor Regulamentului circulației rutiere și a imprudenței față de urmările cauzate lui Anastasia Grecu, or conform doctrinei penale, latura subiectivă se poate caracteriza prin intenție sau imprudență față de fapta prejudiciabilă comisă și numai prin imprudență față de urmările prejudiciabile admise.

De asemenea, instanța explică motivul infracțiunii prin superficialitatea manifestată de către inculpat în raport cu respectarea regulilor de securitate a circulației rutiere și o sineîncredere sporită în capacitățile sale de conductor auto.

Concomitent, instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, când a încălcat prevederilor Regulamentului circulației rutiere, dar nu le-a dorit și a omis să efectueze toate acțiunile necesare în scopul asigurării adaptării vitezei de circulație și a modului de conducere a vehiculului, din care argument denotă și modalitatea manifestării intenției indirecte, iar în continuare, acesta nu a prevăzut urmările prejudiciabile și nu a dorit în mod conștient survenirea acestora, dar trebuia și putea să le prevadă.

În acest fel, inculpatul a realizat latura subiectivă cu două forme de vinovăție, în conformitate cu art. 19 din Codul penal, având în vedere pe de o parte încălcarea intenționată indirectă a prevederilor legii și a Regulamentului circulației rutiere cu manifestarea unei încrederi exagerate în abilitățile sale de conducător auto, când deplasându-se cu mijlocul de transport, acesta era obligat să conducă prudent și să reducă viteza de circulație în apropierea trecerii de petoni.

35. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, în speța noastră Nalbatov Nicolae are vârsta de 71 de ani și, conduce mijlocul de transport.

36. Așadar, instanța de judecată consideră necesar ca Nalbatov Nicolae să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că a fost comisă fapta prejudiciabilă constatată, fiind săvârșită de inculpat cu vinovăție.

37. În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță, de prevederile Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 și art. 264 din Codul penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului Nalbatov Nicolae sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) din Cod penal – „*încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății unei persoane*” și prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Nalbatov Nicolae la răspundere penală.

Cu privire la pedeapsă.

38. De către acuzatorul de stat Veaceslav Balan, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Nalbatov Nicolae vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport .

Apărătorul Alexandru Luca, care acționează în interesele inculpatului Nalbatov Nicolae, a opinat spre adoptarea unei sentințe cu stabilirea unei pedepse mai blânde inculpatului, prin prisma prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, mai aproape de limita minimă a pedepsei, inclusiv la aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal.

Inculpatul Nalbatov Nicolae în ultimul cuvânt a susținut că se căiește sincer de cele comise și a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, fără închisoare.

Avocatul Andrei Tarița în interesele părții vătămate Anastasia Grecu și-a exprimat acordul cu referire la pedeapsă a susținu opinia acuzatului de stat, totodată solicitînd admietrea integrală a acțiunii civile formulate.

39. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

40. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

41. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei

penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri*), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

42. Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art.16 și 19 din Codul

penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, comisă cu formă dublă de vinovăție.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Nalbatov Nicolae face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul securității circulației mijloacelor de transport pe drumurile publice, care atentează la una din valorile principale – securitatea circulației și exploatarea mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, dar și în plan secundar la una din valorile fundamentale – integritatea corporală și sănătatea persoanei.

43. Totodată, instanța de judecată reține că Nalbatov Nicolae a comis infracțiunea în lipsa unor circumstanțe agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal și în lipsa circumstanței atenuante prevăzute la art. 76 din Codul.

Totodată, instanța relevă că reprezentantul părții vătămate Anastasia Grecu, Andrei Tarîșa a confirmat în ședința de judecată că a primit de la inculpatul Nalbatov și de la partea civilmente responsabilă SRL „****”, suma de 60000 lei cu titlu de cheltuieli medicale suportate de partea vătămată .

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Nalbatov Nicolae de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

44. În continuare, instanța de judecată conchide că art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal stabilește atât la data comiterii infracțiunii, cât și în prezent o pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

45. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului în domeniul securității circulației și exploatarea mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, or la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora cu neglijarea regulilor de circulație rutieră și a regulamentelor de circulație de către persoane, când comiterea acestor fapte drept urmare au provocat vătămarea integrității corporale și a sănătății altor persoane, denotă un grad și mai sporit de pericol.

46. Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința lui Nalbatov Nicolae a unei pedepse cu închisoare.

Instanța subliniază că inculpatul anterior nu a fost condamnat, nu s-a eschivat de la prezentarea sa la urmărirea penală nici de la cercetarea judecătorească, parțial conform posibilităților materiale a restituit părții vătămate o parte din prejudiciul material, suma de 60000 lei.

47. Facem mențiunea că, inculpatul Nalbatov Nicolae la data de 08.10.2023 urmează să împlinească 71 de ani, în baza extrasului medical nr. 0137197 datat cu 21.04.2023 prezentat în ședința de judecată, Nalbatov Nicolae la 23.11.2021 după comiterea accidentului rutier supus examinării, a suportat un accident

vascular cerebral ischemic repetat, fapt ce a condiționat lipsa vederii, scăderea auzului, dereglarea mersului, astenie.

48. În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, a sancțiunii normei penale speciale incriminate și din alte circumstanțe nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită, dar și cu comportamentul și starea persoanei inculpatului, care nu are antecedente penale, iar în privința sa a fost reținută de instanță acțiuni directe în scopul demonstrării de către inculpat a unei căințe sincere față de acțiunile sale, pe care în mod vădit inculpatul nu mai dorește să le comită în viitor.

Totodată, această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanție sau asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

49. Subsecvent, potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare sau cu muncă neremunerată în folosul comunității.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală se modifică pentru pedeapsa cu închisoare, în limita minimă de 2 ani și limita maximă de până la 4 ani și 8 luni.

50. Din motivele enumerate *supra*, exprimate atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatului, cu luarea în considerare a circumstanțelor obiective expuse, instanța a opinat spre aplicarea pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu anulării dreptului de a conduce mijloacele de transport.

51. În același timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpaților, în conformitate cu art. 72 alin. (2) din Codul penal, dispune executarea pedepselor în penitenciar de tip deschis.

52. Concomitent, instanța susține că este imperios necesar și în drept să aplice în privința lui Nalabtov Nicolae inclusiv prevederile părții generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 90 din Codul penal, deoarece dispoziția dată are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele

de urmărire penală și de judecare a cauzei, față de cele comise și cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă din momentul descoperirii ei, și nu în ultimul rând vârsta acestuia care este una înaintată și starea lui de sănătate care este vizibil afectată de accidentul vascular cerebral ischemic repetat.

53. Potrivit art. 90 alin. (1) din Codul penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

54. Așadar, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului Nalbatov Nicolae care la 08.10.2023 urmează să împlinească vârsta de 71 de ani, starea de sănătate a acestuia confirmată prin certificatul medical datat cu 21.04.2023 nr. 0137197 , anterior nefiind condamnat, precum și din lipsa circumstanțelor agravante, instanța consideră că corijarea și reeducarea lui Nalbatov Nicolae poate avea loc fără izolarea sa de societate, cu suspendarea executarea condiționată a pedepsei, astfel că în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept și astfel se va asigura și garanția existenței unui proces echitabil.

Mai mult ca atât, inculpatul, aflându-se în perioadă de probă, eventual va avea posibilitatea de a restitui mai ușor prejudiciul solicitat și/sau eventual cheltuieli judiciare invocate de acuzatorul de stat, în cazul admiterii acestora, totodată excluzând și careva eventuale repercusiuni față de vârsta și starea sănătății inculpatului.

55. Așadar, instanța reține că instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă, în condițiile, când la etapa actuală, se pune accentul pe căi de reeducare a persoanelor condamnate nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care, ar fi mai eficiente, or și Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (*cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158*), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (*cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108*).

56. În acest context, instanța statuează în privința suspendării condiționate a executării pedepsei în privința inculpatului Nalbatov Nicolae, pe un termen de 3 (trei) ani, în așa fel încât ultimul să se convingă de necesitatea respectării legii

penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare și nu în ultimul rând ca reper decisiv întru aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei a constituit vârsta inculpatului care este una înaintat și starea sănătății acestuia după suportarea repetată a accidentului vascular cerebral ischemic.

57. Concomitent, reieșind din faptul suspendării condiționate a executării pedepsei, termenul de executare a acesteia, pentru inculpatul Nalbatov Nicolae se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Cu privire la măsura preventivă.

58. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

59. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul Veaceslav Balan nu s-a expus pe marginea aplicării măsurilor preventive în privința inculpatului.

60. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în privința inculpatului Nalbatov Nicolae nu este aplicată o măsură preventivă.

61. În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.

62. Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, se va aplica în privința inculpatului Nalbatov Nicolae măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.

Instanța menționează că în privința inculpatului în cadrul urmăririi penale a fost aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate și acesta nu a demonstrat până în prezent riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, nu are antecedente penale, este la o vârstă foarte înaintată, starea de sănătate nu-i permite deplasările îndelungate și, aplicarea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul emiterii sentinței va avea ca scop eventual și responsabilizarea acestuia în fața instanțelor ierarhic superioare în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

Cu privire la corpul delict.

63. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict.

64. În acest context, constatăm că la 10 august 2021 în baza ordonanței organului de urmărire penală, în calitate de corp delict a fost recunoscut mijlocul de transport de model „Volkswagen Caddy,, cu n/î *****. Tot la 10 august 2021, respectivul mijloc de transport a fost transmis la păstrare lui Nalbatov Nicolae (f.d.19).

65. Deci, cu referire la prevederile art. 162 alin.1 din Codul de procedură penală, mijlocul de transport de model „Volkswagen Caddy,, cu n/î ***** , urmează a fi transmis proprietarului doare când prezenta sentință va deveni definitivă.

Totodată, mijlocul material de probă, un disc cu formatul DVD-R care conține un fișier video cu circumstanțele producerii accidentului rutier din 10.08.2021 pe str. Valea Crucii mun.Chișinău, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării acestuia (f.d.62-67) .

Cu privire la cheltuieli judiciare:

66. Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriului și în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Veaceslav Balan a opinat că au fost înregistrate cheltuieli judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202102D1352 din 07 septembrie 2021, în sumă totală de 320 lei și solicită încasarea acestora de la inculpatul Nalbatov Nicolae.

67. Instanța reține că potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202102D1352 din 07 septembrie 2021, pentru efectuarea acestuia într-adevăr se atestă cheltuieli în sumă totală de 320 lei (f.d. 56), fapt confirmat în tabel, cu semnătura expertului judiciar și impresiunea ștampilei oficiale, iar serviciul prestat fiind descris drept „*expertiza persoanei în baza documentelor medicale*”.

78. În conformitate cu art. 229 alin. (1) CPP, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) și (2) CPP, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

Totuși, Codul de procedură penală prevede unele situații și împrejurări, în prezența cărora, cheltuielile judiciare sunt suportate de către stat și nici într-un caz de către inculpat.

Conform prevederilor art. 143 CPP, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale.

79. Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 CPP, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 316, potrivit căruia „*Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat*”, solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul Nalbatov Nicolae în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în cuantum total de 320 lei este una întemeiată și astfel, instanța de judecată consideră necesar de a o admite integral, or în prezenta cauză penală s-a constatat cert că anume acțiunile inculpatului au generat urmările prejudiciabile existente, fiind absolut necesar numirea expertize judiciare și constatare medico legală în privința victimei infracțiunii.

80. În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a mai luat în considerare și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în condiția neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului (*cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman și alții împotriva României, § 42 și a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)*), or s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil (*cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.*).

Cu privire la latura civilă.

81. În contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Veaceslav Balan, a solicitat admiterea acțiunii civile înaintată de avocatul Andrei Tarîța în interesele părții vătămate Anastasia Gracu cu încasarea prejudiciului material în sumă de 89750 lei, prejudiciul moral în sumă de 1000000 lei și salariu ratat 165801 lei.

82. Compania Națională de Asigurări în Medicină în baza solicitării din 08.09.2021 nr. 02-01-04/2771, adresate organului de urmărire penală, a fost

recunoscută în calitate de parte civilă în cauza penală respectivă, prin intermediul reprezentantului Ion Grosu (f.d.70). Ulterior, atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată în cadrul cercetării judecătorești, de către Compania Națională de Asigurări în Medicină nu a fost înaintată careva acțiune civilă propriu-zisă, nici renunțarea la acest drept, cu toate că reprezentatul acestora a fost prezent în ședințele de judecată.

83. În acest context, instanța conchide că în privința părților civile care nu au depus o acțiune civilă în formă scrisă, le sunt aplicabile prevederile art. 221 alin. (5) din Codul de procedură penală care indică că persoana care nu a înaintat acțiunea civilă în cadrul procesului penal, precum și persoana a cărei acțiune civilă a rămas nesoluționată, au dreptul de a înainta o asemenea acțiune în ordinea procedurii civile.

Prin urmare, instanța explică că Compania Națională de Asigurări în Medicină vor fi în drept să înainteze o acțiune civilă separată, în ordinea procedurii civile.

84. Cu referire la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Grecu Anastasia reprezentată de succesorul victimei, mama Grecu Lilia și de către avocatul acestora Andrei Tarîța, la etapa urmăririi penale a fost înaintată cerere de recunoaștere în calitate de parte civilă și respectiv la 16 septembrie 2021 în baza ordonanței organului de urmărire penală a fost emisă ordonanța de recunoaștere a lui Grecu Lilia în calitate de parte civilă.

85. În baza încheierii protocolare din 25 aprilie 2023 a instanței de judecată a fost admisă cererea avocatului Andrei Tarîța în interesele părții vătămate Grecu Anastasia și recunoscuți în calitate de părți civilmente responsabile, inculpatul Nalbatov Nicolae, Compania de Asigurări „*****”, SA și Societate cu Răspundere Limitată „*****”.

86. Deci, în baza cererii de chemare în judecată concretizată și prezentată în ședința de judecată, avocatul Andrei Tarîța în interesele părții vătămate Grecu Anastasia, se solicită încasarea de la Nalbatov Nicolae și SA „*****”, în beneficiul lui Anastasia Grecu a despăgubirii pentru prejudiciul biologic cauzat în sumă de 2000000 lei, tot din contul lui Nalbatov Nicole și SA „*****”, în beneficiul Anastasiei Grecu a despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat în sumă de 1000000 lei, tot de la Nalbatov Nicolae și SA „*****”, în beneficiul lui Anastasia Grecu a despăgubirii pentru salariul ratat în urma vătămării sănătății în formă de rate lunare în mărime de 13548,06 lei pentru perioada pînă la anularea invalidității, tot a încasa solidar de la Nalbatov Nicole și SA „*****”, în beneficiul Anastasiei Grecu a despăgubirii pentru cheltuieli de suportare în partea ce depășesc limita răspunderii asiguratorului în sumă de 165792,46 lei, și ultimul capăt a cererii în cauză constituie încasarea de la CA „*****”, SA în beneficiul Anastasiei Grecu a despăgubirii de asigurare pentru compensarea cheltuielilor

suportate în legătură cu vătămarea sănătății și, după caz diferența dintre venitul mediu lunar și pensia de invaliditate care urmează a fi achitată în rate lunare în mărime de 12180,78 lei.

În ședință de judecată, avocatul părții vătămate Grecu Anastasia Andrei Tarîța a pledat pentru admiterea integrală a acțiunii civile.

Avocatul lui Nalbatov Nicolae, Alexandru Luca, în partea ce vizează acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Anastasia Grecu a solicitat admiterea acesteia în principiu, lăsînd ca asupra cuantumului pretențiilor să se expună instanța civilă.

87. În continuare, în drept instanța reține că în conformitate cu art.219 alin.(1) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se întentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Conform alin. (2) al aceleiași norme, persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale. La fel, conform alin. (3) al ultimului articol, prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală, dacă el se exprimă în cheltuieli pentru tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia, înmormântarea părții vătămate, plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor și pensiilor și executarea contractului de depozit al bunurilor, pe când în conformitate cu prevederile alin. (4) din articolul nominalizat, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, etc.

88. În conformitate cu art. 220 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

89. Potrivit prevederilor art.225 alin.(2) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu

caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere. În conformitate cu art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

90. Cu privire la prejudiciul material, în conformitate cu art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Din prevederile alineatului (1) al art. 2025 din Codul civil reținem că, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.

Concomitent, din articolul 2024 al Codului civil, persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Potrivit art. 2033 alin. (1) din Codul civil, în cazul vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății, pe lângă repararea prejudiciului patrimonial și celui moral, se va plăti o despăgubire separată pentru însăși vătămare (prejudiciul biologic).

Potrivit art. 2013 alin.2 din Codul civil, (2) Obligația de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care și-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

La fel, instanța argumentează că potrivit art. 2036 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri, iar prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

91. Raționând prin prisma acestor texte de lege, instanța desprinde că condițiile exercitării acțiunii civile în cadrul procesului penal sunt: 1) infracțiunea să fi produs prejudiciul; 2) între infracțiunea săvârșită și prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; 3) prejudiciul trebuie să fie cert; 4) prejudiciul să nu fi fost reparat; și 5) să existe manifestarea de voință a celui vătămat de a fi despăgubit.

92. În speță, instanța atestă în primul rînd, cu referire la prejudiciul material invocat de reprezentantul părți vătămate avocatul Andrei Tarîța , că la caz nu există

dubii privind existența acestui prejudiciu material, în contextul stabilirii certe a faptei infracționale comise de către inculpatul Nalbatov Nicolae, ce denotă sub auspiciul tezelor enunțate supra că anume prin această infracțiune a fost produs prejudiciul și între infracțiunea săvârșită și prejudiciul reclamat există un raport de cauzalitate.

93. Subsecvent, conform art. 73 alin. (1) din Codul de procedură penală, parte civilmente responsabilă este recunoscută persoana fizică sau juridică care, în baza legii sau conform acțiunii civile înaintate în procesul penal, poate fi supusă răspunderii materiale pentru prejudiciul material cauzat de faptele învinuitului, inculpatului, iar conform art. 2005 alin. (1) și 1998 alin. (3) din Codul civil, o altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. De asemenea, conform art. 14 alin. (1) și (2) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule despăgubirea de asigurare va fi stabilită și achitată în limitele răspunderii asigurătorului, iar limitele răspunderii asigurătorului sânt: a) 1 000 000 de lei – la avarierea sau distrugerea de bunuri, indiferent de numărul persoanelor păgubite într-un accident și b) 1 000 000 de lei – pentru fiecare persoană păgubită în caz de vătămări corporale sau deces, dar nu mai mult de 5 000 000 de lei, indiferent de numărul persoanelor păgubite într-un accident. Conform art. 15 alin. (1) și (2) din aceeași lege, asigurătorul acordă despăgubiri dacă prejudiciile s-au produs din culpa asiguratului sau a utilizatorului de autovehicul, iar în caz de vătămare corporală sau deces, despăgubirile de asigurare se acordă atât pentru persoanele aflate în afara autovehiculului care a produs accidentul, cât și pentru persoanele aflate în acel autovehicul, cu excepția utilizatorului său. Totodată, conform art. 22 alin. (1) din ultima lege, despăgubirile se stabilesc în baza unui acord scris între persoana păgubită sau reprezentantul ei legal și asigurător ori, în cazul în care nu s-a ajuns la nici o înțelegere, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă. La fel, conform art. 25 din Legea nr. 414/2006, se subliniază că în cazul vătămării corporale, despăgubirea de asigurare se stabilește prin acordul scris dintre persoana păgubită și asigurător, iar în cazul prevăzut la alin.(1), despăgubirea de asigurare va include și eventualele cheltuieli prilejuite de accident, inclusiv cheltuielile de transport al persoanei accidentate, de tratament, de spitalizare, de recuperare, de protezare, de alimentație specială, conform prescripțiilor medicale, probate cu documente justificative, care nu sânt suportate din fondurile de asigurări medicale obligatorii, conform actelor normative în vigoare și cheltuielile menționate se stabilesc pe baza prețurilor practicate de instituțiile din Republica Moldova, conform documentelor eliberate de acestea sau, în cazurile când nici o instituție din Republica Moldova nu practică serviciile menționate, conform documentelor justificative eliberate de instituțiile din străinătate. *Totuși, cu referire la prejudiciul*

material, instanța mai subliniază că acesta trebuie să fie și unul cert, care presupune o evaluare exactă a cuantumului acestuia și este dovedit indubitabil prin probe clare.

94. Totuși, la caz, a fost invocat un prejudiciu material solicitat solidar din contul părților civilmente responsabile Compania de Asigurări „****”, SA, Societatea cu Răspundere Limitată „****”, și de la inculpatul Nalbatov Nicolae *constituit din cheltuieli suportate în legătură cu vătămarea sănătății, după caz diferența dintre venitul mediu lunar și pensia de invaliditate care urmează a fi achitată în rate lunare a câte 12180,78 lei, totodată a cheltuielilor suportate în partea ce depășește limita răspunderii asiguratorii în sumă de 165792,46, totodată și încasarea despăgubirilor pentru salariul ratat în urma vătămării sănătății în formă de rate lunare în mărime a câte 13548,06 lei pe perioada pînă la anularea invalidității.*

95. Deci, instanța de judecată constată că autorul cererii de chemare în judecată nu a specificat suma concretă a cheltuielilor materiale suportate, însă în fapt au fost anexate în calitate de probe un șir de acte confirmative de unde putem concluziona că într-adevăr Anastasia Grecu a suportat cheltuieli materiale enorme ceia ce ține de intervenții chirurgicale atât la noi în țară cât și în Germania, însă atât în cererea inițială de chemare în judecată cât și în cererea de concretizare, avocatul Anderi Tarișa nu a specificat în care cheltuieli materiale suportate în legătură cu vătămarea sănătății sunt incluse acestea, atîta timp cît cerințele din cererea de chemare în judecată sunt astfel specificate: *cheltuieli suportate în legătură cu vătămarea sănătății, după caz diferența dintre venitul mediu lunar și pensia de invaliditate care urmează a fi achitată în rate lunare a câte 12180,78 lei, totodată a cheltuielilor suportate în partea ce depășește limita răspunderii asiguratorii în sumă de 165792,46, totodată și încasarea despăgubirilor pentru salariul ratat în urma vătămării sănătății în formă de rate lunare în mărime a câte 13548,06 lei pe perioada pînă la anularea invalidității.* Deci, autorul cererii în cauză face referire la cheltuieli suportate fără a da cifre concrete totodată face și referire la cheltuieli de viitor, iar aceasta indiferent de forma în care s-a acordat va putea fi sporită, redusă sau stinsă dacă după stabilirea ei prejudiciul s-a mărit, s-a micșorat ori a încetat, ceia ce la moment nu este argumentat.

96. Respectiv, instanța iterează că potrivit art. 220 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, este stipulat faptul că normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări, iar hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

97. Așadar, instanța a stabilit cu certitudine existența unui prejudiciu material în urma comiterii infracțiunii de către Nalbatov Nicolae, care în condițiile

art. 219 din Codul de procedură penală se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală, fiind exprimat în cheltuieli pentru tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia, *însă instanța conchide că nu a fost identificat și apreciat în mod cert cuantumul acestui prejudiciu.* În acest mod, solicitarea părții civile Grecu Anastasia și a reprezentantului ultimei, avocatul Andrei Tarîța, în partea încasării cu titlu de prejudiciul material cauzat prin infracțiune, din contul inculpatului și a părților civilmente responsabile, *instanța consideră necesar de a fi admisă în principiu acțiunea civilă, urmând ca în privința cuantumului solicitat să se expună instanța de judecată civilă, în conformitate cu prevederile art. 387 alin. (3) din Codul de procedură penală.*

98. În continuare, cu referire la acțiunile civile înaintate de părțile civile Anastasia Grecu, în partea încasării prejudiciului moral cauzat prin infracțiune din contul inculpatului, acestea sunt considerate de instanță drept parțial fondate conform argumentelor expuse infra.

99. Prin urmare, sarcina prejudiciului moral cauzat prin infracțiune nu poate fi pusă în obligația altor persoane decât cel nemijlocit vinovat de săvârșirea faptei infracțiunii, or faptul dat reiese și din art. 2036 alin. (1) din Codul civil, potrivit căruia, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Totodată, mijlocul de transport de model Volkswagen Caddy cu n/î ***** cu care a fost comisă infracțiunea aparține cu drept de proprietate Societății cu Răspundere Limitată,, *****,, iar inculpatul Nalbatov Nicolae activînd în calitate de mecanic la întreprinderea în cauză doar se folosește de acest mijloc de transport în scop de serviciu, în interesele angajatorului. Deci identificăm situația „detenției precare,, utilizarea bunului în exercitarea atribuțiilor de serviciu, deci posedarea bunului nu pentru sine ci pentru întreprinderea SRL,,*****,, , respectivul mijloc de transport era folosit în interesele angajatorului.

100. Respectiv, la caz, cu referire la prejudiciul moral invocat de către partea vătămată Grecu Anastasia, instanța consideră fondat parțial și va dispune încasarea solidară din contul inculpatului și a SRL,,*****,, în beneficiul acesteia a mijloacelor bănești în cuantum de 500.000 de lei, care va corespunde inclusiv jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauze similare, cât și faptul delimitării daunelor morale de prejudiciul biologic sau material cauzat ultimei. La caz, așadar instanța notează că într-adevăr, a fost demonstrat în procesul penal pendinte comiterea unui accident rutier, din vinovăția inculpatului Nalbatov Nicolae, în rezultatul căruia, lui Anastasia Grecu i-au fost cauzate leziuni corporale grave iremediabile, însă urmează a fi menționat și faptul provocării acestora din imprudență, circumstanță care denotă o valență profundă la stabilirea raportului de

proporționalitate dintre fapta comisă, personalitatea, vinovăția și capacitățile inculpatului, cu urmările nemijlocite, aduse victimei.

101. În alt aspect, instanța consideră întrunită parțial și cererea de recuperare a prejudiciului biologic, care va fi admisă în quantum similar de 500.000 de lei, or potrivit doctrinei, într-adevăr, ca formă a prejudiciului nepatrimonial și ocrotit la nivel constituțional, prejudiciul biologic reprezintă lezarea integrității psiho-fizice a persoanei, fiind astfel văzut ca o urmare negativă distinctă de prejudiciul moral. Astfel, cu titlu de exemplu s-a apreciat că lezarea integrității psiho-fizice a unei persoane au efecte diferite în situații particulare, încât într-o situație în care prejudiciul patrimonial suferit nu ar fi de o importanță majoră, precum în ipoteza unei leziuni permanente suferite de o persoană care nemijlocit își câștiga existența datorită integrității corporale, iar astfel în diferite situații, prejudiciul biologic urmează a fi compensat printr-o evaluare independentă de urmarea negativă pe plan patrimonial adusă de aceeași faptă. Or, există o legătură între prejudiciul patrimonial și cel biologic, iar aceasta se observă cel mai ușor atunci când se analizează urmările negative asupra capacității de muncă ce provin din lezarea integrității psiho-fizice, a stării de sănătate a victimei. Astfel, fie că se discută de *damnum emergens* (reducerea cuantificabilă a veniturilor obținute înainte de fapta ilicită) fie de *lucrum cessans* (pierderea șansei de a spori veniturile, prin ascensiune profesională), elementul comun este obținerea unor venituri mai mici de către victimă și distinct, pierderea sau diminuarea capacității de muncă afectează ființa umană, această capacitate reprezentând o valoare intrinsecă omului și urmează așadar ca aceasta undubitabil să primească și o compensație pentru prejudiciul biologic astfel suferit.

În acest sens, se consideră parțial întemeiată cererea în acest aspect, iar instanța va argumenta că reducerea capacităților psihico-fizice a victimei Greco Anastasia a avut loc indiscutabil prin trauma irecuperabilă suportată, care o va pune în imposibilitate reală pe aceasta să execute servicii și alte munci, etc.. Deci manifestarea prejudiciului biologic a fost caracterizată de către instanța la caz prin modificarea aspectului exterior al persoanei, paralizia facială vizibilă, de reducerea eficienței psiho-fizice, adică diminuarea posibilității de a aptitudinii de afirmare a persoanei în mediul ambiental prin relaționarea cu, și/sau la alți indivizi, de pierderea sau reducerea capacității generale de muncă, de pierderea sau lezionarea dreptului de a alege în mod liber meseria sau profesia și de depunerea în continuare a unui efort mult mai amplu în desfășurarea propriilor activități, pentru a nu pierde sau a nu reduce câștigul realizat anterior.

102. În subsidiar celor apreciate, instanța concretizează că art. 6 § 1 din Convenție este aplicabil unei plângeri cu constituire de parte civilă (cauza Perez împotriva Franței (Marea Cameră), §§ 70-71), dar cu excepția cazului în care acțiunea civilă inițiată are scop punitiv sau este făcută cu titlu de răzbunare

personală (cauzele Sigalas împotriva Greciei, § 29; Mihova împotriva Italiei (dec.)). De asemenea, în circumstanțele specifice cauzei date, instanța a luat în considerare inclusiv condiția neadmiterii unor sume excesive a garanției pentru o plângere cu constituire de parte civilă (cauza Aït Mouhoub împotriva Franței, §§ 57-58 și de asemenea cauza García Manibardo împotriva Spaniei, §§ 38-45), care în mod vădit, l-ar dezavantaja arbitrar pe inculpat sau pe alte părți în proces și în opinia instanței ar face îndeosebi imposibilă executarea sentinței în latura civilă.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale și a probelor cercetate în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 72, 90 din Codul penal, 162, 219, 227-229, 329, 340, 364¹, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat Nalbatov Nicolae ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal, și în baza acestei Legi, în conformitate cu prevederile art. 364¹ din Codul de procedură penală, i se stabilește o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art. 90 Cod penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei numită lui Nalbatov Nicolae ***** pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani, dacă în acest termen, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Se aplică în privința lui Nalbatov Nicolae ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Se încasează de la Nalbatov Nicolae ***** în beneficiul statului, cu titlu cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202102D1352 din 07 septembrie 2021, sumă de 320 (trei sute două zeci) lei.

Corpul delict, mijlocul de transport de model „Volkswagen Caddy”, cu n/î ***** , urmează a fi transmis proprietarului doare când prezenta sentință va deveni definitivă.

Acțiunea civilă depusă de avocatul Andrei Tarîța în interesele părții vătămate Anastasia Grecu, prin care s-a solicitat solidar încasarea de la Nalbatov Nicolae ***** și S.R.L.,*****,, în beneficiul lui Anastasia Grecu cu titlu de prejudiciu biologic a sumei de 2 000 000 (două milioane) de lei și încasarea cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune din contul lui Nalbatov Nicolae ***** și S.R.L.,*****,, în beneficiul lui Anastasia Grecu a mijloacelor bănești în quantum de 1 000 000 (unu milion) de lei, se admite parțial.

Se încasează în mod solidar de la Nalbatov Nicolae ***** și S.R.L.,*****,, în beneficiul lui Anastasia Grecu mijloace bănești cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune în cuantum 500 000 (cinci sute mii) de lei și mijloace bănești cu titlu de prejudiciu biologic cauzat prin infracțiune în cuantum de 500 000 (cinci sute mi) de lei, iar în rest acțiunea se respinge ca nefondată.

Acțiunea civilă depusă de către partea civilă Anastasia Grecu susținută de avocatul acesteia Andrei Tarița, prin care a solicitat încasarea de la Nalbatov Nicolae ***** , Compania de Asigurări „*****,, S.A. , S.R.L.,*****,, a cheltuielilor suportate în legătură cu vătămarea sănătății și, după caz a diferenței dintre venitul mediu lunar și pensia de invaliditate care urmează a fi achitată în rate lunare în mărime de 12180,78 lei, a despăgubirilor pentru cheltuielile suportate în partea ce depășește limita răspunderii asiguratorii în sumă de 165792,46 lei, a despăgubirii pentru salariu ratat în urma vătămării sănătății în formă de rate lunare în mărime de 13548,06 lei pe perioada pînă la anularea invalidității, se admite în principiu, urmând ca în privința cuantumului pretins să se expună instanța de judecată civilă.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Sentința integrală este pronunțată în ședința publică pe 28 iulie 2023, ora 12.00.

*Președintele ședinței,
judecător*

Liudmila Beșliu